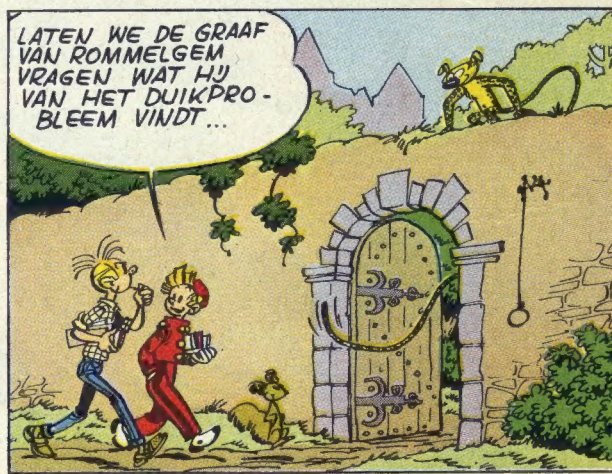

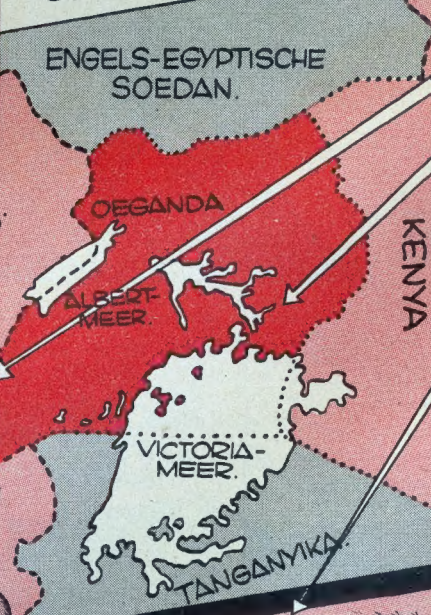
ROBBEDOES

DE WITTE HAND BEDREIGT DE BAARD EN DE KALE

Hoekje voor SNUFFELAARS

de OEGANDA'S

DAS IN 1860 ONTDEKTE DE ENGELSEN DEZE NEGERS BIJ HET VICTORIAMEER. ZE WONEN IN RONDE HUTTEN VAN GRAS OF BANANENVEZELS, HEEL KUNSTIG GEVLOCHTEN, MET EEN DAK VAN PALMBLADEN.

DE OEGANDA'S ZIJN DOLOU BIJENHONING. ZE HANGEN MANDEN VAN BOOMSCHORSPEDEN AAN DE BOMEN EN DE BIJEN BOUWEN DAAR HUN NEST IN. DAN ROKEN DE NEGERS ZE UIT EN ROVEN HUN HONING.

OM OP GROOT WILD TE JAGEN GEBRUIKTEN DE OEGANDA'S VROEGER EEN UNIEKE METHODE: ZE SPIJKERDEN EEN GIFTSLANG AAN EEN BOOM AAN DE WATERKANT. HET DIER BEET IN ZIJN RAZENDE PIJN ALLE WILD DAT IN ZIJN BEREIK KWAM DOOD!

EEN DER RIJKDOMMEN VAN HET LAND IS DE BANAANBOOM, DIE ALLERLEI ODLEVERT: VOEDSEL, WIJN (UIT DE GEGISTE VRUCHTEN), HOUT, GEVLOCHTEN HOEDEN (VAN DE VEZEL) EN SPONZEN (VAN HET MERG).

STAMHOOFDEN WERKEN NOOIT! HUN ONDERDANEN MOETEN HEN VAN AL HET NODIGE VOORZIEN.

E. PAAPPE
D. 73.

TOER 1!
WE

UITLEG

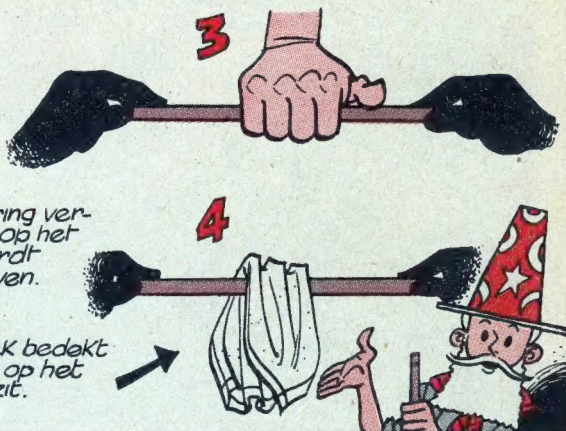
geleende
trouwing

trouwing
binnen in de
zakboek
gendaaid

2 hand die de ring verbergt welke op het stokje wordt geschoven.

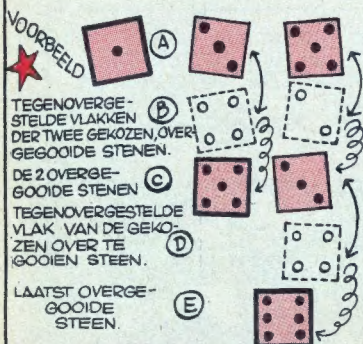
de zakdoek bedekt
de ring die op het
stokje zit.

TOER 2!

UITLEG

UITLEG WERD EEN BLIK OP DE
STENEN. TEL DE PUNTEN
VAN DE DRIE STENEN OP EN VOEG ER 21 BI.
HET KAN NIET MISSEN!...

$$\begin{array}{r} 1+3+5 = 9 \\ 4+2 = 6 \\ 5+3 = 8 \\ 4 = 4 \\ 6 = 6 \\ \hline 33 \end{array}$$

KEER JE OM.

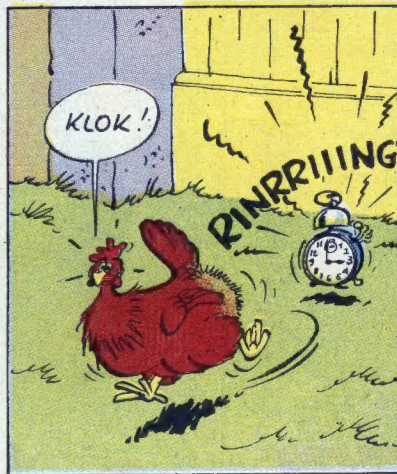
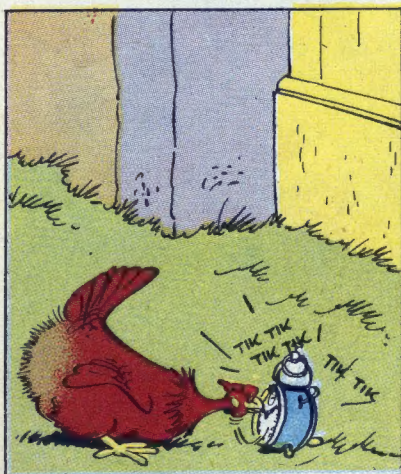
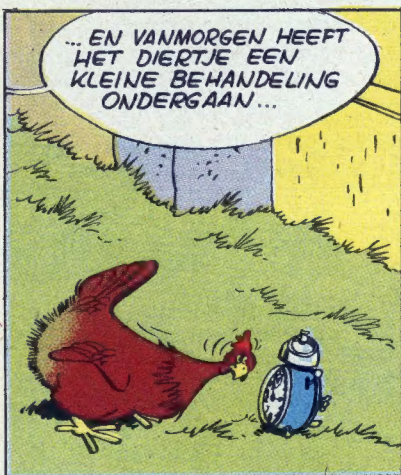
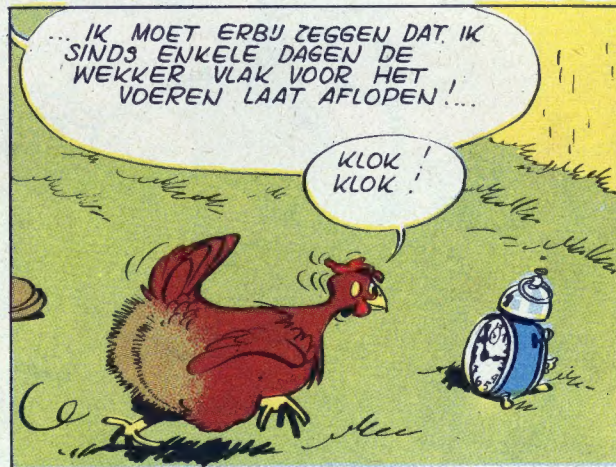
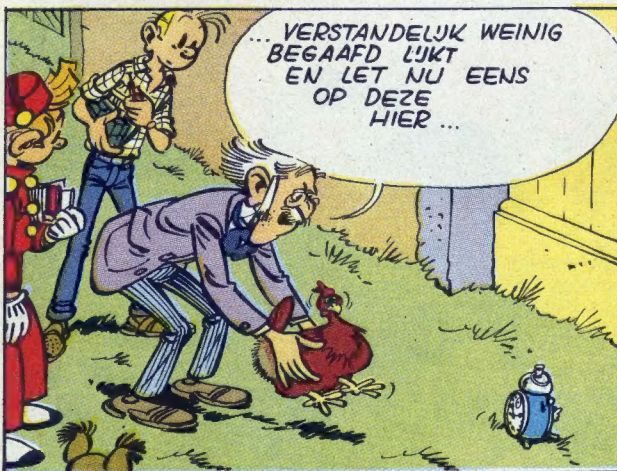
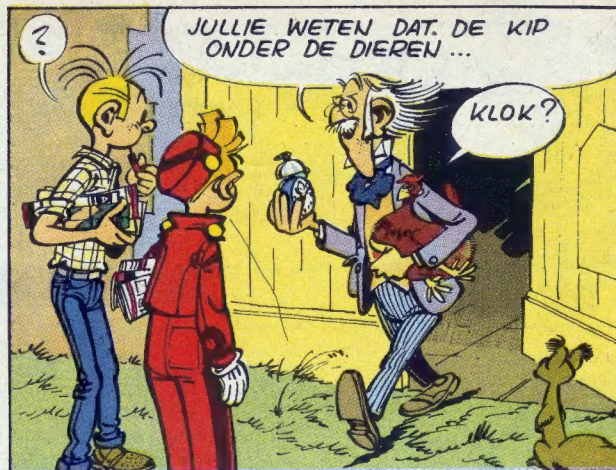
TOTAAL DER
PUNTEN OD
TAFEL...

$$= 12 + 21 = 33$$

TOER 3!

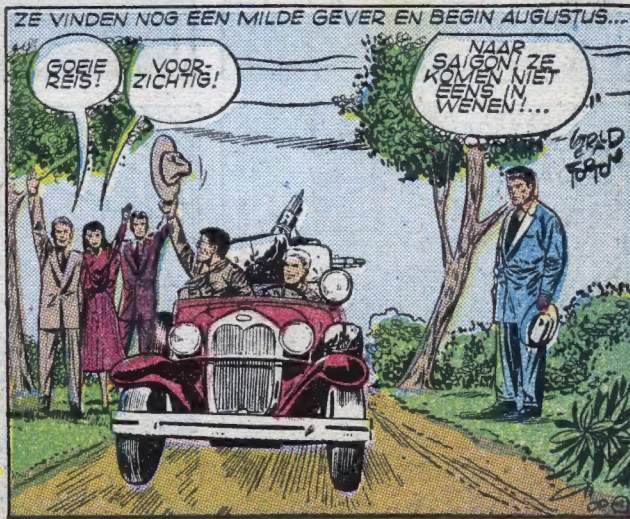
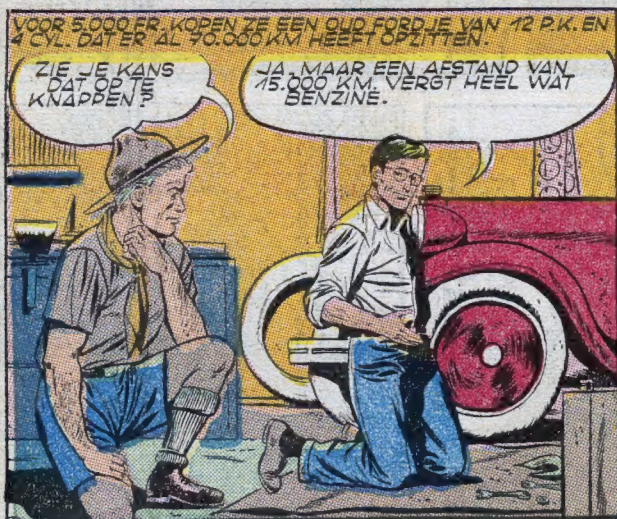
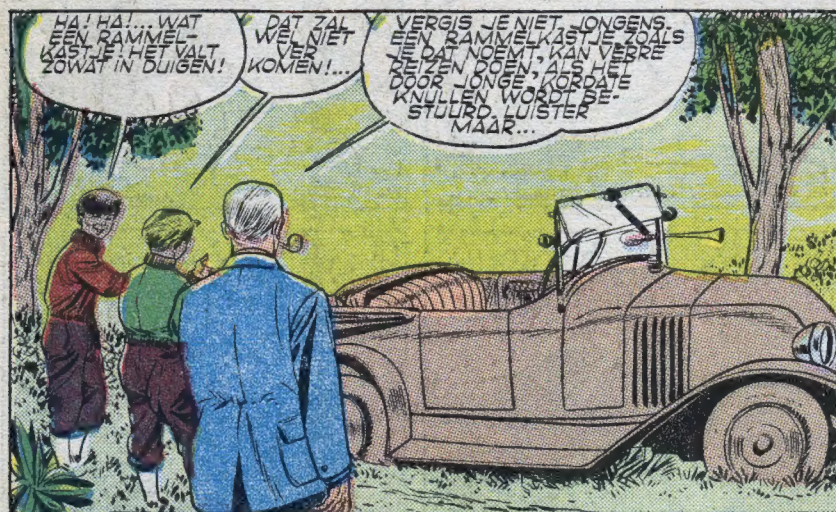
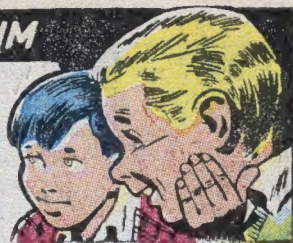
UITLEG

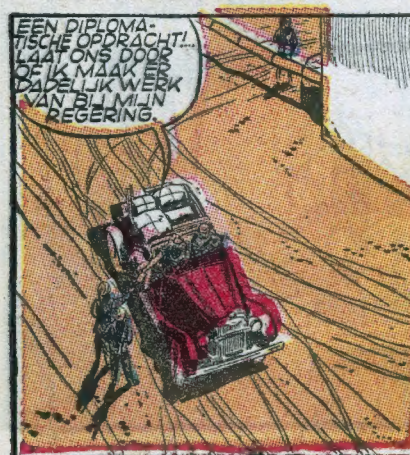
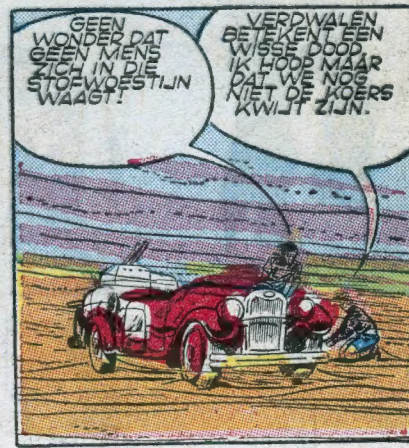
E. PAAPE
J. 99.

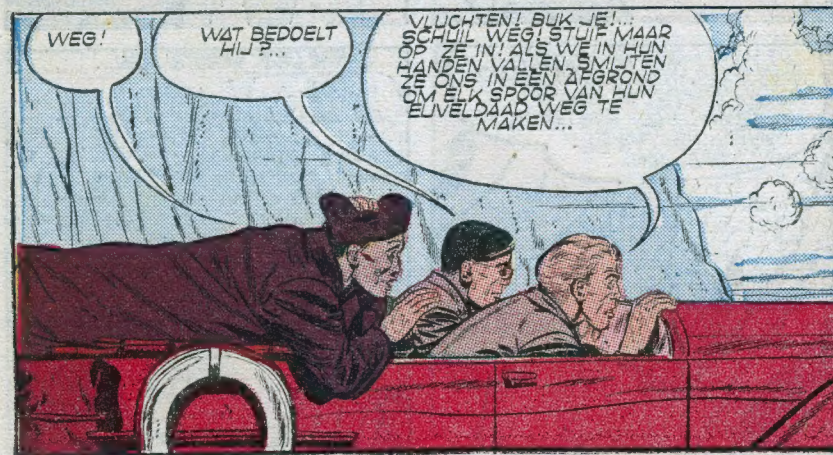
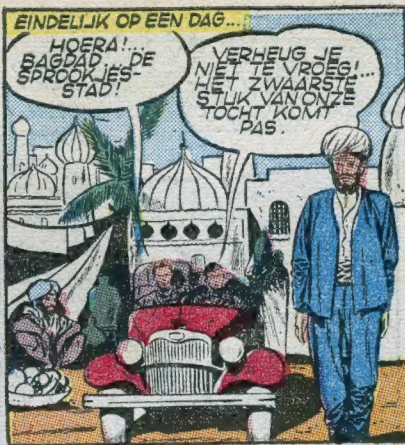

Twee padvinders en 'n Fordje

SNUFFELTJE VERTELT...

DE TRAGEDIE VAN EEN MUZIKAAL GENIE

R zijn rakkers en rakkers.

De een is gevoeliger dan de ander. Het ene meisje heeft veel meer verdriet als haar pop gebroken is dan het ander. Er zijn jongens, die tranen in de ogen krijgen als ze met Pasen het Alleluja van Händel door de kerkruimte horen daveren en de banken voelen trillen onder de zware orgelbassen; die rillingen over de rug voelen bij het horen van de jubelende jongensstemmen. En andere rakkers blijven er onverschillig onder.

Maar iedereen heeft wel eens een ogenblik, dat hij ontzettend verdrietig is als hij iets moet missen. Of als hij iets of iemand kwijtraakt, van wie hij heel veel houdt.

Naarmate je nu gevoeliger bent, is ook je verdriet groter. En zo, beste rakkers en rakkeresjes, moeten jullie de tragedie, het treurspel, van de grote Beethoven zien. Ludwig van Beethoven behoorde tot de « uitzonderingsmensen », tot de « genieën ». En alle pijn en ongerief treft hem des te zwaarder, omdat zij in veel hogere mate gevoelig zijn dan de doorsneemensen. De helden van geest en kunst, die het in hun leven zeer zwaar te verduren hadden, zijn niet te tellen. In vele gevallen werden zij erg door ziekte beproefd. Juist of de natuur lichamelijk wil terugnemen, wat zij hen geestelijk zo milddadig heeft geschonken : Bach en Händel werden blind, Beethoven en Smetana doof, Schumann, Wolf en Duparc eindigden krankzinnig...

Voor WENTIE uit Hamme-Zogge, en voor alle muzieklievende rakkers uit de Beneluxlanden zal Snuffel nu eens iets vertellen over het schrijnende verdriet uit Beethoven's leven.

Want onder de musici heeft ongetwijfeld Beethoven de langste calvarie-weg afgelegd. Van zijn vijf en twintigste jaar af was hij chronisch ziek. Hij leed aan lever- en darmaandoeningen. Dit was echter lang niet het ergste. Hij, de musicus, de componist, hij, de man, voor wie de muziek alles was en die leefde van tonen en klanken, hij... werd doof. Hij werd reeds vroeg beroofd van het voor hem noodzakelijkste en edelste zintuig : het gehoor.

Volgens de brieven, die wij nog van Beethoven bezitten, moet hij ongeveer 28 jaar geweest zijn, toen hij zich voor het eerst rekenschap gaf van zijn gehoorstoornissen. In het begin nam hij het niet tragisch op. Hij dacht, dat het van voorbijgaande aard was. Een van zijn vrienden vertelt, dat hij die doofheid had opgelopen in 1796. Ludwig zou zich na een wandeling in een snikhete zomerdag haast helemaal uitgekleeft hebben, en zo was hij in de tocht voor een raam gaan staan. Een andere verklaring, die van een dokter, is meer betrouwbaar. Deze beweert, dat Beethoven in 1798 levensgevaarlijk ziek was geweest : typhus, en dat hij van deze ziekte zijn doofheid had overgehouden.

Aanvankelijk nam hij in zijn linker-oor een voortdurend gesuis waar. Al spoedig kon hij hoge, verre tonen niet meer onderscheiden. Drie jaar sprak hij niemand over zijn kwaal. Pas in 1801 bekende hij aan de theoloog Amenda : « Je vriend Beethoven is erg ongelukkig. Het edelste deel, het gehoor, is erg verzwakt... Hoe droevig zal nu mijn leven zijn... »

Dan volgen zijn klachten over de dokters. Zij geven hem alle hoop. Maar tijdens de behandeling bemerkt hij een voortdurende achteruitgang. Toch is hij een gewillig en nauwgezet patiënt. Zijn

vertrouwen in de geneeskunde vermindert echter met de dag. Hij beproeft alle middelen. Hij loopt van de ene dokter naar de andere. Maar niets baat. Hij vermijdt steeds meer de mensen. Hij scheen een mensenhater geworden te zijn. In werkelijkheid was hij het o zo weinig ! Beethoven hield van de mensen.

Met de grootste moeite wist hij op de duur toch een beetje in zijn kwaal te berusten. Vooral zijn verblijf in Heiligenstadt (bij Wenen) in 1802 deed hem veel goed. Daar vond hij de eenzaamheid, wat hem alvast verlost van de moeilijke omgang met de mensen. Maar daar ook gaf hij zich definitief rekenschap van zijn volkomen ongeneeslijkheid ! Hier gebeurde eveneens het pijnlijke, dat de gevoelige Beethoven tot in het diepst van zijn ziel moet bedroefd hebben. Op zekere dag maakte hij met Ries een wandeling in de bossen van de omgeving. Ze rustten wat uit aan de kant van de weg. Ries vestigde zijn aandacht op de klank van een schalmel. Een half uur lang hoorde de Meester niets. Zielsongelukkig en diep terneergeslagen keerde Beethoven toen huiswaarts. Gelukkig voor hem, dat hij een der volgende dagen heel duidelijk het gefluit van vogels waarnam.

In Heiligenstadt schreef hij in de herfst van 1802 een testament, dat bekend staat als het « Heiligenstädter Testament ». Het is een hartverscheurend document. Een blik in zijn gekwelde ziel. Luister eens naar de aanhef :

« O, jullie mensen, die mij beschouwen als vijandig, nors en als een mensenhater. Welk onrecht doen jullie mij aan. Want jullie kennen de geheime oorzaak niet van datgene, dat slechts schijn is... Sedert 6 jaar leef ik in een wanhopige toestand, die steeds verergert door onverantwoordelijke dokters... »

Zoals veel ongelukkigen werd Beethoven langzaamaan erg wantrouwig. Hij begon aan waanvoorstellingen te lijden. Hij maakte zich wijs, dat men opzettelijk zachter sprak om hem. Of ook wel om zekere dingen voor hem verborgen te houden of hem te bespotten. De omgang met de mensen werd een steeds grotere foltering voor hem. Soms echter nam hij het nog wel humoristisch op. Eens kwam hij in betrekking met de vader van de pianist Czerny, die nog dover was dan hij. Een tijdje voerden zij beiden een gesprek over totaal verschillende onderwerpen. Tot eindelijk een van de aanwezigen er hen opmerkzaam op maakte.

— Haha, lachte Ludwig toen. Twee doven willen elkaar iets vertellen !...

Een dapper mens verliest nooit de hoop. Tot het einde van zijn leven toe bleef Beethoven hopen, dat hij nog eens beter zou worden. Zelfs nog, toen hij bij zijn doofheid nog een vinnige pijn in de oren kreeg.

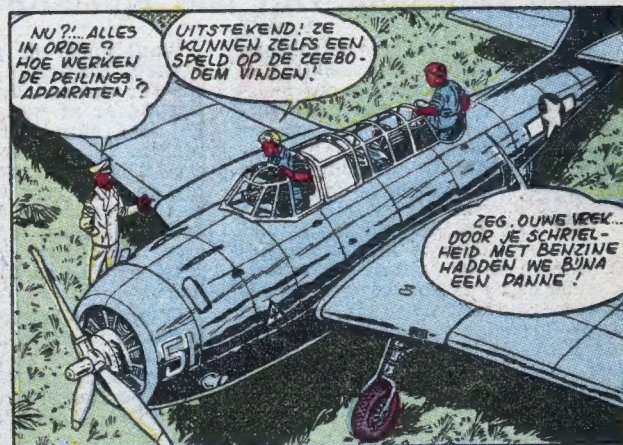
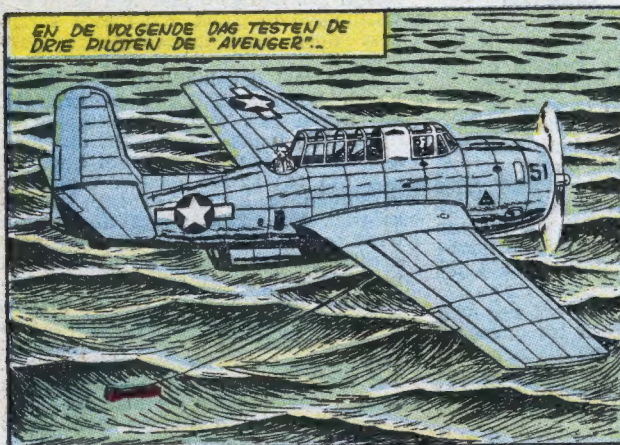
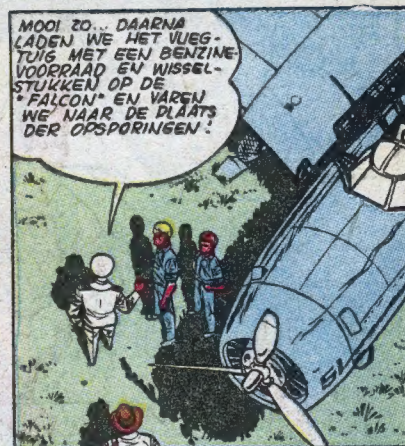
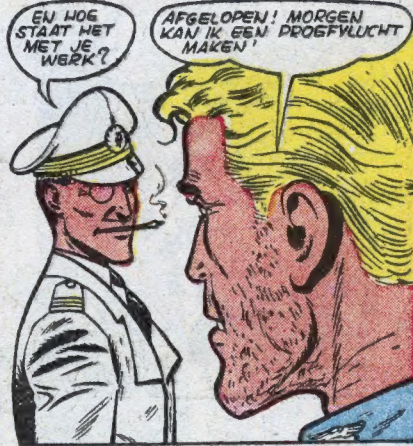
Als Beethoven nu in onze tijd had geleefd, zou er dan voor hem kans op genezing geweest zijn ? Volgens het oordeel van grote en bevoegde oorspecialisten : nee ! Tenzij misschien enige verbetering met elektrische gehoorapparaten.

De hoorapparaten uit zijn tijd bewezen hem geen dienst. Maelzel, de uitvinder van de bekende metronoom, maakte er rond 1814 een viertal voor hem. Ze waren nutteloos. De Meester maakte er dan ook zo goed als geen gebruik van. Het geboortehuis van Beethoven te Bonn is nu een museum. Elke bezoeker voelt zich diep ontroerd, als hij zich over de vitrine buigt,

(Zie vervolg blz. 13.)

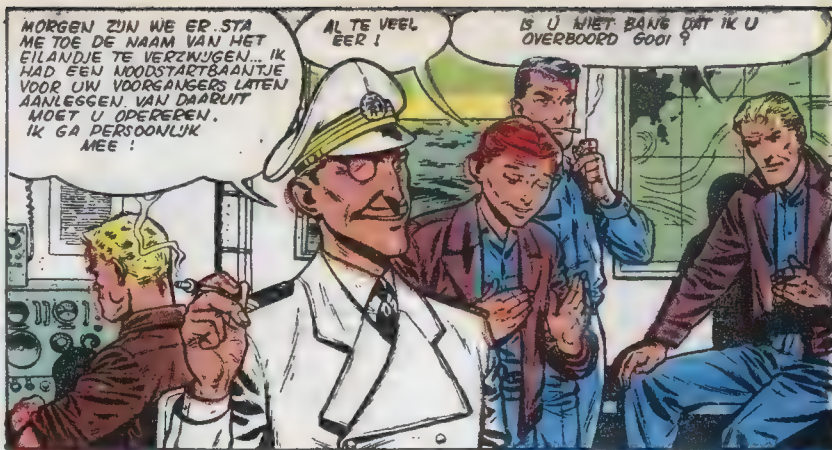
BUCK DANNY

PATROELJE BIJ DAGERAAD

ENIGE DAGEN KOERST
HET VAARTUIG NAAR
HET NOORDEN...

MORGEN ZIJN WE ER STA
ME TOE DE NAAM VAN HET
EILANDJE TE VERZUIGEN... IK
HAD EEN MOEDSTARTBAANTJE
VOOR UW VOORGANGERS LATEN
AANLEGGEN VAN DAARUIT
MOET U OPEREREN.
IK GA PERSOONLIJK
MEE!

AL TE VEEL
EER!

IS U NIET BANG DAT IK U
OVERBOORD GOOI?

JAMMER VOOR U.
MAAR MIJN
VOORZORGEN
ZIJN AL...

HE, COMMAN-
DANT, HOOR
EGENS! EEN
INTERNATIO-
NALE
OPROEP!

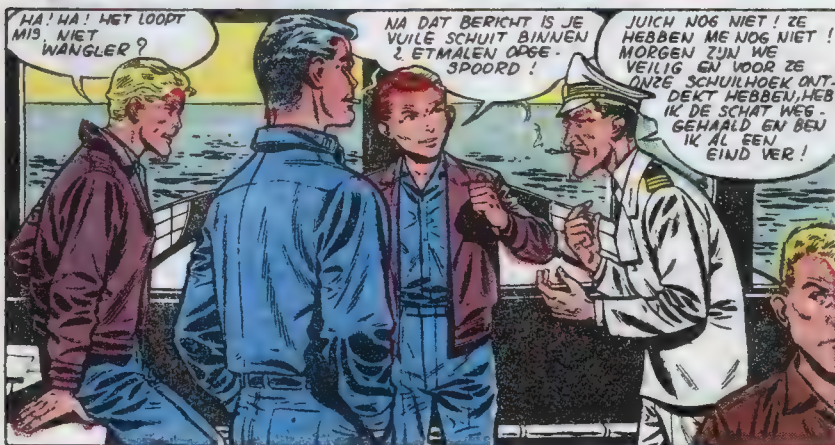

ALLE SCHEPEN DIE HET
JACHT "FALCON" IN 'T OOG
KRUGEN, DAT DE BRITSE
VLAS VOERT, WORDEN
VERZOCHT ZULKS MET
OPGAVE VAN ZIJN
KOERS EN POSITIE
TE MELDEN AAN DE
NAASTE BASIS OF
OORLOGSBODEM!

OPGELET! DE "FALCON" WORDT WEGENS
ZEEROVERIJ GEZOCHT EN HEEFT AMERI-
KAANSE OFFICIEREN ALS GEVANGENEN AAN
BOORD! HIER VOLGT EEN BESCHRIJVING
VAN DE "FALCON"...

WAT? ZET
DAT AF!!

HA! HA! HET LOOPT
MIS, NIET
WANGLER?

NA DAT BERICHT IS JE
VUILE SCHUIT BINNEN
2 ETMALEN OPGE-
SPOORD!

JUICH NOG NIET! ZE
HEBBEN ME NOG NIET!
MORGEN ZIJN WE
VEILIG EN VOOR ZE
ONZE SCHUILHOEK ONT-
DEKT HEBBEN, HEB
IK DE SCHAT WEG-
GEHAALD EN BEN
IK AL EEN
EIND VER!

MAAR HOE WETEN ZE
DAT WIJ DIE YANKS
HEBBEN ONTVOERD
EN HOE KOMEN ZE
AAN HET SIGNALEMENT
VAN HET SCHIP?

DAAR IS MAAR
EEN UITLEG VOOR.
AL IS 'T ONWAAR-
SCHIJNLIJK!

ZULKE NAUWKEURIGE
AANWIJZINGEN KUNNEN
ENKEL VAN DE DOKTER
KOMEN DIE WE NAAR WE
MEENDEN BIJ ZIJN ONT-
VLUCHTING ONSCHADELIJK
HADDEN GEMAAKT. HI
ZAL ZICH TOCH GERED HEB-
BEN EN ALARM HEBBEN
GEMAAKT!

WE MOETEN MAATREGELEN
NEMEN. SLUIT DEZE DRIE
ONDER IN HET RUIM OP LAAT
DE PANAMESE VLAS HUSSEN DE
NAAM VAN HET SCHIP OVER-
SCHILDEREN EN HET UITERLIJK
ZOVEEL MOGELIJK
VERANDEREN!

DAT HELPT
NIETS,
WANGLER!

LAAT ONZ
MAAR LIEVER
VRIJ!

HOU JE MOND,
JULLIE!

(WORDT VERVOLGD)

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

- Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
- Art. 2: Alle grappes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
- Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: «Eigen werk». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: «Naverteld».
- Art. 4: Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
- Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.
- Art. 6: Tekennolletjes moeten in Oost-Indische (Chinees) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
- Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Drie Wijzen uit heel verre landen
Zagen een grote ster aan d'hemel branden.
Die Wijzen zijn toen op reis gegaan.
Ze kwamen elkaar tegen, en gingen toen
[saam.

Prettige vakantie gehad, beste rakkers en rakkersjes? En zijn jullie flink aan het knollen geweest? Stuur ze dan maar heel gauw op! We zullen zien, wie er een plekje in onze knollenperken verdient.

En nu is het Driekoningen. Een mooi en oud volksfeest, dat tegenwoordig in een groot deel van onze lage landen wat verwaarloosd wordt. Het zet meteen een punt achter onze vakantieogenen. Nu gaat het weer op school aan. Na zo'n veertien dagen rust en veel huiselijke gezelligheid, zijn we weer fris en vol goede moed.

Bij wijze van uitzondering verschijnen er deze week twee knollen tegelijk van één raker. De eer valt te beurt aan **WALDO** uit Ukkel, de enige, die tussen de stapel inzenders «bijtijds» aan Driekoningen heeft gedacht.

Snuffel weet zeker, dat er nog veel meer Driekoningen-knollen komen. Maar onderhoudt nu eens goed, rakkers, dat de knollen altijd een week of vijf voor een bepaald feest moeten binnenzijn. Voor het komende Paasfeest bijvoorbeeld: vijf weken voor Pasen. Afgesproken?

DRIEKONINGEN

«Driekoningen, Driekoningen,
» Geeft mij 'n nieuwe hoed...»

— Bravo, bravo, kinderen, bewondert baas Theunissen. En komen jullie maar eens binnen, komen jullie maar eens binnen...

De koningen laten zich niet smeken: een zoete geur van versgebakken wafels streekt hun koude neuzen. En daarbij hebben ze nog een honger als een paard.

— Zo, zo, mompelt de baas. Daar hebben we dus de drie koningen. Dat is Walt, dat is Erik, en dat is... wel leve hemel, ben jij dat, Rita? Wel here mijn tijd. Wat een jeugd...

— Gaat zitten, nodigt de baas uit, en valt aan, koningen.

En de koningen vallen aan...

De hoge, geurende stapel lichtbruin gebakken wafels mindert zienderogen. Zelfs bij de oude Melchior druipt de zoetheit tot in de baard. Gaspar's zwartgesmeerde kaken bollen van de smakelijke kost. En Balthazar... Ocharm. Hij krijgt er geen een meer bij.

— Het is tijd om op te breken, meent Gaspar. Dank u wel, baas! En tot volgend jaar!

En zie, daar trekken de drie koningen

— 12 —

weer over de besneeuwde glooiingen van de heide. Verse sneeuw kraakt onder hun klompen. Over de witte, eindeloze vlakke spant de nacht haar zwarte sluer. Miljoenen ogen pinken er door heen... En die grote ster daar? Is dat de ster van Bethlehem niet?

Eigen Werk van
WALDO uit Ukkel.

Als kort schetsje heel verdienstelijk werk. Stukken beter dan je sonnet, Waldo. Maar een sonnet schrijven is ook heel wat anders. Dat is veel moeilijker. Daarom waarderen we ook ten volle je poging:

DRIEKONINGEN

In 't land der Wijzen, 't morgenland zo
[Verre.
Rees fonkelend als geen een nieuwe sterre.
En kondet dat geboren was een Kindekijn:
Over alle goede mensen zou het Koning zijn.

Drie koningen volgden Zijn ster,
En brachten het Kindeke ver,
Hun gaven van wierook en myrre:
Zij vonden het Kind in een kribbe.

En glimlachte 't Kindje nog zo teer,
En vulde hun harten met geluk:
De koningen knielden blijde neer.

Zij togen oostwaarts weer heen, zo stille
Maar in hun harten jubelde het:
«Geluk over mensen van goede wille!»

Eigen Werk van
WALDO uit Ukkel.

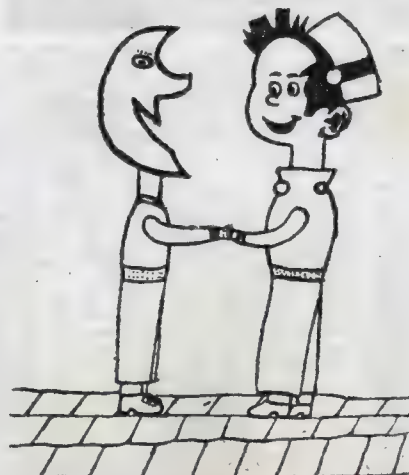
Maar je bent op de goede weg, Waldo. Al lezend en luisterend voel je echt, dat je er iets bijzonder moois van hebt willen maken. Wat je moet doen, is: goed, innerlijk luisteren. Geen rijm «berekenen». Goeie moed!

KRUIMELTJE uit Oostende komt nu een heel verdienstelijk knolletje planten:

MIJN VADER

Ik open de ogen en zie een beenhouwer...
Ik ben geboren in een midden, waardoor ik een hoge borst op kan zetten als er op school over de held Breydel verteld wordt.
In de winkel kon ik al als heel klein naar zijn waardige handen gapen, naar de bloederige stukken vlees en zijn rood-besprenkelde schort.

Mijn vader!... Vader is een zwartharige man, die er ondanks zijn geweldige eetlust

Rob met een bewoner van planeet Knol. -
Eigen werk van **MARSPULAMI** 34.149 uit
Kieldrecht.

er maar niet in kan slagen een «tonnetje» aan te kweken.

Ik leerde al spoedig, dat zijn glimlach in de winkel evenveel waard is als een grimas van een clown. Een kwestie van gemaakt-held.

Mijn vader is een stadsburger, die tussen pot en pint zijn zaken afhandelt.

Elke dag opnieuw verschijnt hij met keurig gekamde haren en spierwitte schort voor in de winkel. Elk ogenblik staat hij berustend klaar om klachten, politieke meningen en dorpshistoires te aanhoren. Heel bescheiden mengt ook hij dan zijn woordje in de pap.

Vader is fier op zijn beroep, op zijn bloederige kunst. Dat is immers de bron, waaruit moeder voor ons haar uitgaven kan putten.

Soms vraag ik mezelf af, wat hij voor mij betekent.

Wat is water voor de vissen? Wat is de zon voor de bloemen?

Op de radio klinkt: «O mijn papa, hij is zo'n...»

Ik neurig zachtjes mee.

Ik zie geen kwaad in mijn vader. Hij is de goedheid zelf, want hij is «mijn» vader.

Eigen Werk van de 12-jarige
KRUIMELTJE uit Oostende.

Wel, Roger, je verdient vandaag wel een extra wafel! Je knol kwam veel te laat voor het kerstnummer. Je weet het nu, hé? zorgen, dat het werk er een week of vijf van tevoren is.

Een mooi stukje eigen werk van **ZWERVERN-DE BIZON** uit Brasschaat.

DE Vliegende Hollander uit Gentbrugge liet zich ook al door een bekend lied inspireren. Naverteld en bij gefantaseerd: verdriet om een verloren Robbedoes.

HET REGENT

Door de ruiten

Tuur ik naar buiten,

En zie, hoe de regen daar stroomt.

Het regent in de straten,

Het regent in mijn hart.

Sinds Robbedoes mij heeft verlaten

Deelt alles in mijn smart

De regen drupt in een eentonig lied

De druppels wiegen mijn verdriet.

Maar komt de dag, dat Robbedoes eens

[wederkeert:

Al stroomt voor mij de regen

Het deert mij geen zier.

Dan zing ik weer voor Robbedoes groot

En zijn vriend Piet Kwabbernoot!

Naverteld en bijgefantaseerd door

DE Vliegende Hollander

uit Gentbrugge.

Nu raker, als het je zo'n verdriet doet, wanneer jij je Robbedoes kwijt bent... In elk geval brengt je knol een lichte noot in deze tuin. Vooral zij, die de echte tekst van bovenstaand lied kennen, zullen ervan genieten. Wil je eens proberen een stukje Eigen Werk te maken? Prachtig, hoor!

De Eervolle Vermeldingen gaan naar **MARC REYNAERT** uit Gullegem: goed geprobeerd! Nagetekend schrijf je met een «d», raker. Het grappige is, dat je aan de ene kant van je knol schrijft, dat het Eigen Werk is, en aan de andere kant Nageknold! **JERRY MOONLIGHT** uit Amsterdam: je «Sabre» is uitstekend. In je «Stille Eename» te weinig perspectief door gebrek aan schaduwwerking. Daar moet je je eens speciaal op toelagen. **ZEEMEER-**

Oom gaat slapen. - Eigen werk van WITTE MEEUW uit Temse.

MIN uit Heist o/d Berg, jammer voor je mooi gedichtje, dat het te laat is voor het kerstnummer. Nogmaals: vijf weken voor het feest moeten de knollen binnen zijn. Veel lof voor je tekeningen. Vooral dat engeltje is heel fijntjes. **SUSKE 33.195** uit Bilzen: goed je best gedaan, kerel! Waarom stuur je niet veel meer knollen op? Als alle rakkers zo konden tekenen als jij!... **PIRREWIET** uit Terneuzen: jammer, dat je tekening te grof is om afgedrukt te kunnen worden. Probeer eens iets fijner met een pen om te gaan, of... een fijnere pen gebruiken. Bij het afdrukken op grof papier gaat dat vervloeden, begrijp je. **TIMOER** uit Ussel: je bent een vlot verteller. Let echter eens goed op je taal en... taalfouten. Doe goed je best op school, rakker! En tot slot voor **RODE HAVIK** uit Heemstede: veel knollenhulde!

Slof, slof... snif, snif... de verkouden Sjarel komt eraan. Die nare neus van hem. Dat werkt op zijn humeur! En dan nog een schorre keel van de driekoningenliedjes. Laten we maar zorgen, dat we wegkomen. Zo houden we Sjarel tenminste te vriend. Tot de volgende week, rakkers! Hou je goed! Driekoningengroeten van Sjarel, Piet, maar vooral van jullie opperknollenplanter.

SNUFFEL.

Man in storm en regen. - Eigen werk van BILL CLAYTON 33.918 uit Amsterdam.

Robbedoesboom. - Eigen werk van PRAIRIE-DUIVEL uit Veenendaal

Onze Kruiswoordraadsels

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

HORIZONTAAL

1: Deel, voordaan de hals. - 2: Soort voedsel van gemalen graan. - 3: Pers. voornaamwoord. - Twee klinkers. - 4: Resultaat van een opreiking. - Bovenste gedeelte van het dak. - 5: Van het werkwoord zuten. - Vader. - 6: Voorzetsel. - 7: Manneke kat. - 8: Muzieknoot. - 9: Marverachtig rooifdiel. - 10: Getal. - 11: Kwijl, speeksel. - 12: Kussenblok, lagerwal. - 13: Zich geheel of gedeeltelijk onthouden van eten of drinken.

VERTIKAAL

1: Eventueel (afk.). - 3: Meisjesnaam, ook priem of soort boom. - 4: Vorm van zijn. - Ton. - 5: Russisch vaardig en koen ruiter. - Overwinning. - 6: Getij. - Moeder. - Onbepaald voornaamwoord. - 7: Vorm van eten. - Voorzetsel, ook voegwoord. - Gang waar een wiel om draait. - 8: Salaris. - Werktuig om iets tussen walsen samen te drukken. - 9: Voorzetsel. - Muzieknoot. - 10: Havenstad in Afrika.

OPLOSSING

Horizontaal: 1: Keel. - 2: Brood. - 3: Ik. - 4: Som. - 5: Nekk. - 6: Zaf. - 7: Daz. - 8: Op. - 9: Kater. - 10: Zeven. - 11: Lager. - 12: Vasten. - 13: Zes. Vertikaal: 1: Ev. - 2: Els. - 3: Is. - 4: E. - 5: Kozak. - 6: Zeg. - 7: Ma. - 8: E. - 9: Op. - 10: Dak. - 11: Anderen. - 12: Ere. - 13: Ton. - 14: As. - 15: Loon. - 16: Ma. - 17: E. - 18: Op. - 19: Som. - 20: Nekk. - 21: Zaf. - 22: Daz. - 23: Op. - 24: Kater. - 25: Zeven. - 26: Lager. - 27: Vasten. - 28: Zes.

M. A. De Ruyter. - Eigen werk van PRAIRIE-DUIVEL uit Veenendaal.

SNUFFELTJE

(Vervolg van blz. 9.)

waarin deze schrijnende documenten van zijn lijden bewaard worden.

Van Beethoven hebben we ook nog een 140 « Konversationshefte », boekjes die hij gebruikte om een gesprek te voeren. Soms vind je er halve zinnen in. Dat betekent, dat Ludwig al had begrepen, wat men wilde zeggen.

Omstreeks 1813-14 hield Beethoven door zijn doofheid op in het publiek op te treden. De grote virtuos op het klavier kon geen concerten meer vertolken. Het samenspel met het orkest was onmogelijk geworden. Het dirigeren bleef hij nog even volhouden. Een ramp werd echter de opvoering van « Fidelio » in 1822 in de Hof-Opera. Het liep van het begin af mis en ont-aarde in een verschrikkelijk geharrewar. Tot Ludwig tenslotte het onheil gewaar werd en zich dagenlang in zijn kamer opsloot.

En toch... en toch dirigeerde hij op 7 Mei 1824 nog een groot concert met o.a. fragmenten uit de « Missa Solemnis » en de hele « Negende Symfonie ». Het kende een echt succes. Maar Ludwig had er zelf niets van gehoord. Hij hoorde ook het applaus in de zaal niet. De altzangeres Caroline Unger kwam op de gelukkige gedachte de Meester de hand toe te steken en hem te verplichten zich om te keren:

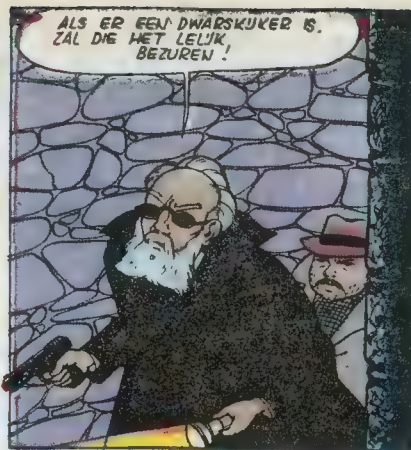
Gelukkig bezit een musicus een innerlijk gehoor. Daardoor kan hij geestelijk alles horen. En dank zij dat innerlijk gehoor bleef de Meester tot het eind van zijn leven scheppend werk verrichten. Wellicht zijn juist door de doofheid, die hem volledig van de buitenwereld afsloot, zijn laatste werken zo tintelend van bovenaards geweld en kracht.

Nog niet veel rakkers zullen naar Beethoven's zware muziek kunnen luisteren. Die tijd komt wel, als je wat ouder wordt. Dan gaat er een nieuwe wereld voor je open. Denk dan eens aan de maker, en de ontzaglijke lijdensweg, die hij heeft moeten afleggen.

Tot de volgende week, en...

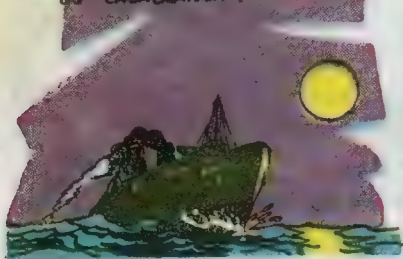
Met Robbedoes vooruit en vooraan!
Jullie beste

SNUFFEL.

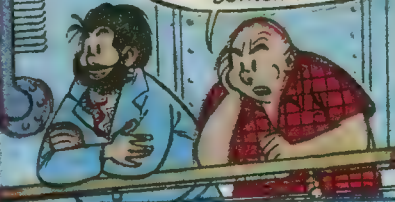
(WORDT VERVOLGD)

DE BAARD EN DE KALE KOMEN UIT MAROKKO TERUG WAAR ZE HUNN VACANTIE HEBBEN DOORGEBRACHT EN PROEVEN HEBBEN GENOMEN MET HET DUIKERPAK VAN DE KALE. WE VINDEN HEN TERUG AAN BOORD VAN DE "CASABLANCA".

IK HEB NOG NOOIT ZO'N FUNE VACANTIE GEHAD... WAT HEBBEN WE EEN PRET GEHAD MET DAT DUIKERPAK!

EN IK VIND DAT JE ER NIET VOLOP VAN GENIETEN KAN ALS JE GEEN BOOT HEBT. HADDEN WE MAAR EEN JACHT, DAN KONDEN WE MIDDEN IN ZEE DUIKEN.

JU BENT NOOIT TEVREDEN. WAAROM MAAR NIET METEEN EEN BATHYSCAAF?

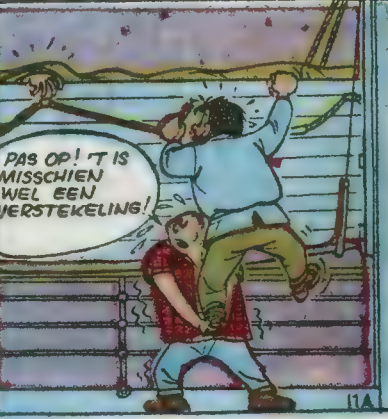
JA, WAAROM NIET? DAN GINGEN WE OP EEN MOOI STRAND LIGGEN EN NAMEN WE TOEGESTEN AAN BOORD...

...DAN KONDEN WE GE-NOEG VERDIENEN OM EEN JACHT TE KOPEN!

O!...K...KJK...DIE...DAAR!

PAS OP! 'T IS MISSCHIEN WEL EEN VERSTEKELING!

WAT IS ER MET U GEBEURD?

OCH, TOE, VERLOST U ME!

IK BEN HET SLACHTOFFER VAN EEN OVERVAL...

WE ZULLEN DE KAPITEIN WAARSCHUWEN!

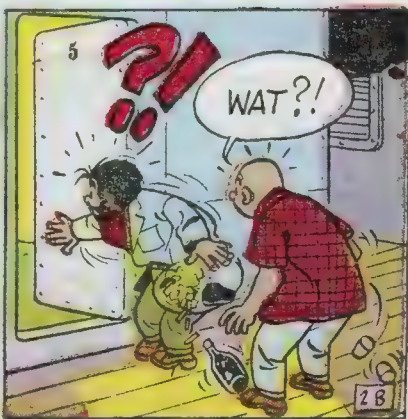
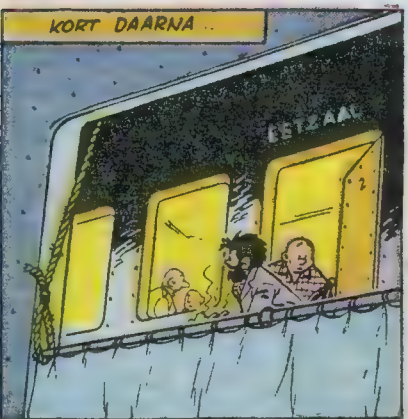
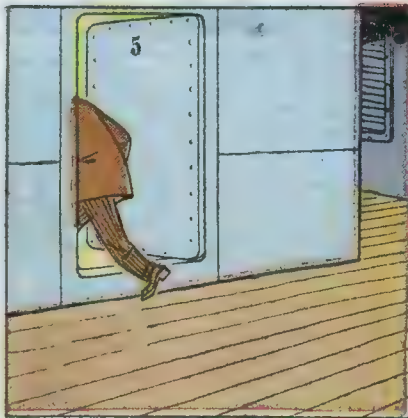
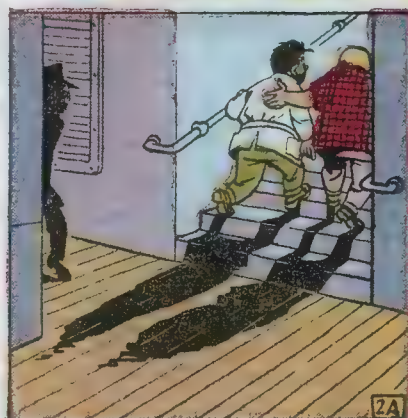

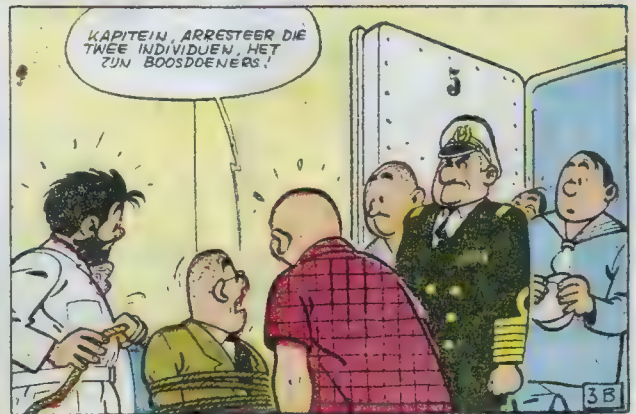
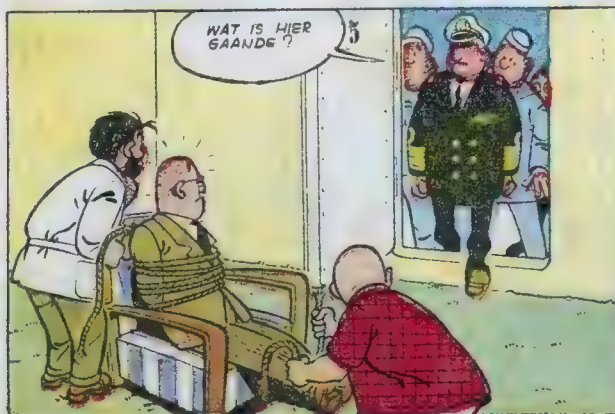
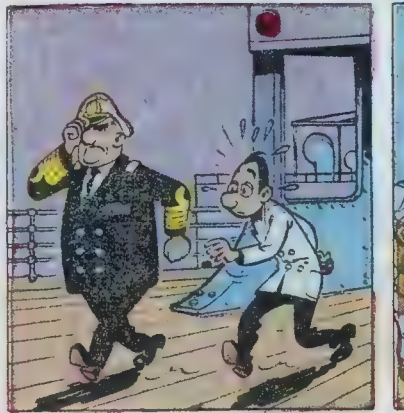
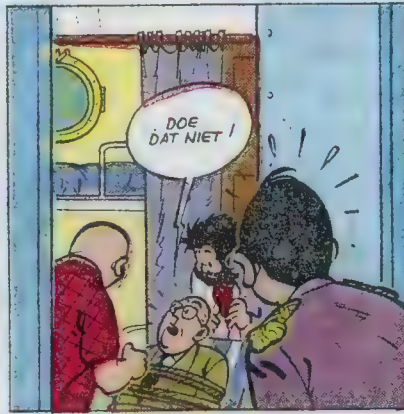
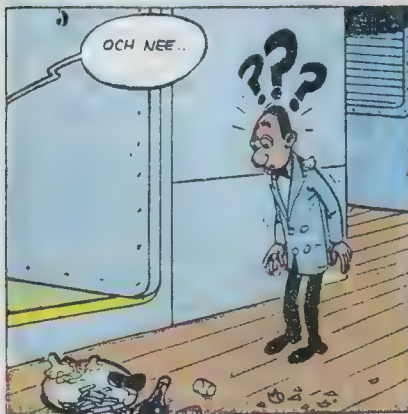
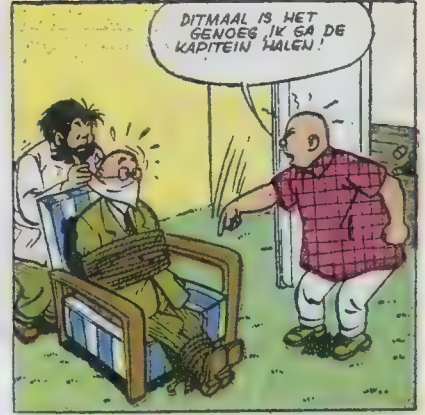
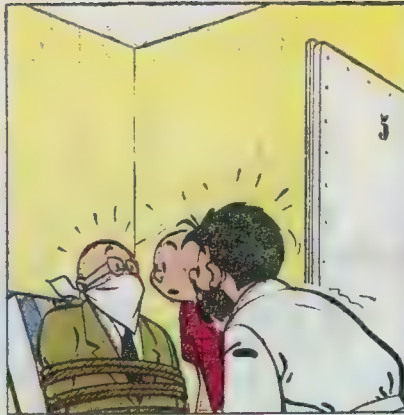
O, NEE... DIE MAG HET NIET HOREN. IK ZAL U UITLEGGEN WAAROM... MAAR LATEN WE HIER NIET BLIJVEN.

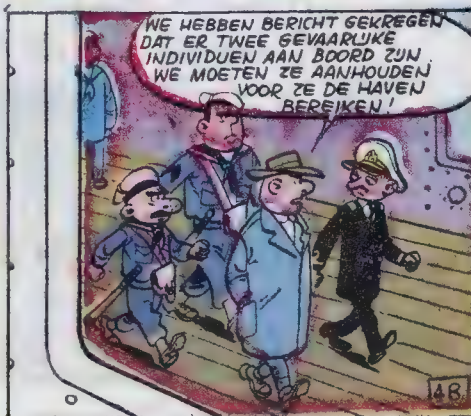
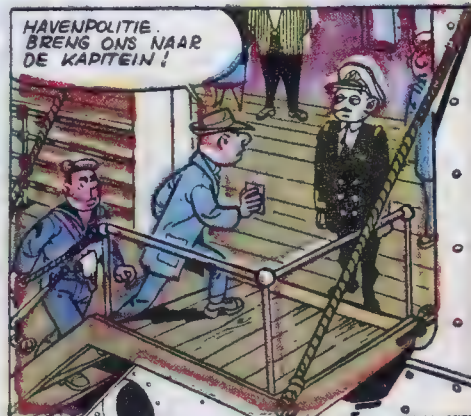
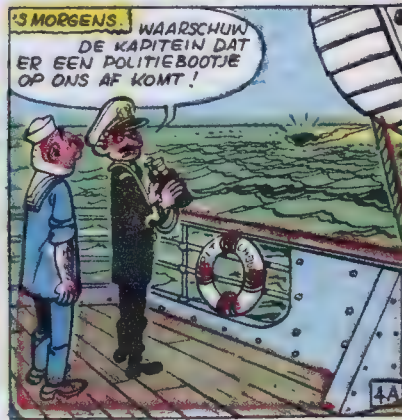
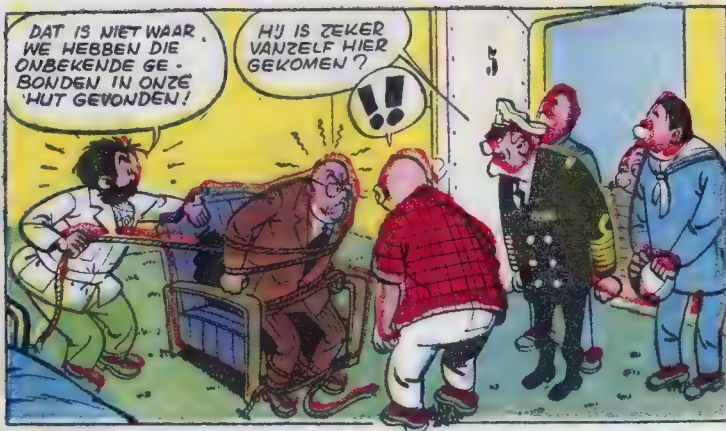

KOM MEE NAAR ONZE HUT, DAAR IS 'T VEILIG.

ALI BABA'S OUDE LIST

Hij heette Tothmes III en was een Pharaö uit de XVIIIe dynastie, terecht beroemd om zijn krijgsverrichtingen. Hij had al zijn vijanden overwonnen, van Libye tot aan de Euphraat en liet zich schattingen betalen door de verslagen vorsten.

Een trotse, merkwaardig versterkte stad echter was zo, stoutmoedig hem weerstand te bieden achter haar voor onneembaar doorgaande wallen. Jaffa, de rijke stad in Kanaän, tartte de heerser van Egypte en van de hele wereld.

De koning stuurde zijn generaal Thoti op de rebellen af. Maar deze zag, in hoe sterk in aantal de verdedigers waren en hoe stevig de muren van de vesting. En daarom besloot hij tot list zijn toevlucht te nemen, daar hij terecht van mening was dat geen enkel leger, hoe sterk ook, de stad stormenderhand kon innemen.

De Egyptische onderhandelaars begaven zich tot onder de muren van Jaffa en spraken de belegerden als volgt toe:

— Thoti, onze generaal erkent uw moed en uw kracht en smeekt u nederig om vrede. Als ge het leger van de Pharaö van uw stad laat wegtrekken zonder er de strijd mee aan te binden, zal hij u vijfhonderd potten met olie overhandigen.

De burgers van Jaffa zetten een hoge borst op. Pharaö's almachtige leger vreesde hen zozeer dat de vijandelijke generaal hun zonder slag of stoot de aan een overwinnaar ver-

schuldigde schatting wilde betalen! Zonder hun verachting voor zulke lafhartige tegenstanders te verhehlen verklaarden de belegerden dat ze het verzoek inwilligden.

Terstond na de terugkeer van de gevolmachtigden kwam een troep Egyptische soldaten het kamp uit en legden de vijfhonderd beloofde potten voor de muren van de vesting neer. Kort daarna beval Thoti zijn soldaten met pak en zak naar Egypte terug te keren.

Toen het vijandelijke leger verdwenen was, gelastten de inwoners van Jaffa hun slaven de kostbare potten binnen de vestingmuur te brengen. De verwarring steeg ten top toen het er op aankwam de buit te verdelen. Na eindeloos geharrewar werd er overeengekomen de priesters te vragen zich met de verdeling bezig te houden.

Maar net toen de opperpriester het deksel van de eerste pot wou afnemen, sprongen er twee duivels uit. Het waren Egyptische soldaten, tot de tanden gewapend, die tierden en hevige gebaren maakten. Hun makers gaven gevolg aan het sein en elke pot spuwde twee krijgers uit. Zo kwamen er duizend voetknechten te voorschijn en die maakten meteen iedereen af die in hun bereik kwam. De aanvallers namen de paniekstemming in Jaffa te baat om zich van een stadspoort meester te maken en ze hielden deze bezet tot generaal Thoti, die rechtsomkeert had gemaakt de stad binnenrukte.

De Egyptenaren plunderden, brandden en moordden naar hartelust.

Toen ze de overmoedige stad de rug toewendden, lieten ze niets dan puin en vernieling achter. De zeldzame overlevenden werden als slaven weggevoerd en moesten meewerken aan het oprichten van de prachtige bouwwerken die we kennen, tot glorie van Tothmes, de zegevierende Pharaö.

Dit verhaal — het lijkt veel op dat van Ali Baba — heeft ook nog de verdienste dat het van A tot Z echt is gebeurd, als we de hiëroglphen mogen geloven.

VLIEGENDE SCHOTELS

